

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot

woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@

kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@

kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58

fax 011 28 84 78

persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst

Wollemarkt 15

2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01

fax 015 20 94 85

aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@treviplus.be

www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-

gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Kerk moet drager van hoop zijn

„De avond van Aswoensdag was ik in Eernegem, het dorp waar ik mijn kindertijd en jeugd heb doorgebracht. Om 19 uur vond er in de stemmige kapel, achteraan in de Sint-Medarduskerk, een gebedsdienst plaats waarin de gelovigen een askruisje konden krijgen. We waren met een twintigtal – ik vermoed dat de meeste parochianen hun askruisje 's ochtends al in de eucharistie waren gaan halen. Een parochiemedewerker las voor uit het boek Joël – „Blaas de bazuin op de Sion, kondig een heilige vastentijd af...” Een ander boog zich over het evangelie: „Als je vast, zet dan geen somber gezicht op” (Matteüs 6, 16).

Na de gebedsdienst dacht ik onwillekeurig aan het boek *Hoe God verdween uit Jorwerd*, dat Geert Mak in 1996 publiceerde. De Nederlandse auteur beschrijft daarin hoe in dit dorp in Friesland tussen 1945 en 1995 het klassieke dorpsleven volledig teloorving. Dat gebeurde ook hier. De gelijkenissen tussen het Friese Jorwerd en een willekeurig Vlaams dorp zoals Eernegem, liggen dan ook voor de hand. Verstedelijking, individualisering en secularisering wijzigden het sociale weefsel grondig. De consumptiemaatschappij maakte het geloof voor velen overbodig. De kerktoeren werd een louter geografisch herkenningspunt.

Toch voelde ik me die avond sterker met de Kerk verbonden dan in mijn kindertijd. Toen trotseerde ik op weg naar een bomvolle kerk de morgenkou omdat de tijdgeest voorschreef dat je die dag niet zonder een askruisje naar school mocht. Anno 2012 hindert dat soort uiterlijkheden ons niet meer. Gaandeweg is het besef gegroeid dat zo'n teken van inkeer allereerst het eigen hart moet raken. Zo sprak overigens ook de parochiemedewerker. Hij gaf de aanwezigen daadwerkelijk het gevoel dat, waar er twee of drie in zijn naam bijeen zijn, Hij in hun midden is (Matteüs 18, 20).

Datzelfde hoopvolle gevoel had ik de dag nadien in het Godsvriendenhuis in Herent. Ook daar was een twintigtal gelovigen bijeen, dit

keer om zich te bezinnen over de boodschap van de monniken van Tibhirine. Er werden teksten van *frère Luc* en *frère Christophe* gelezen en becommentarieerd. „Ik ben bemind, die zekerheid verplicht me tot Gave, opdat de wereld moge weten dat hij door de liefde wordt bemind”, schreef *frère Christophe*. De openheid waarmee daarover van gedachten werd gewisseld – van twijfel, over hoop, tot blijdschap – leert dat het christelijke verhaal voortgaat. Om het met de woorden van *frère Luc* te zeggen: „Het is beter om op de weg verder te strompelen, dan naast de weg te lopen.” Ontmoediging, defaitisme en nostalgie mogen inderdaad geen reden zijn om aan de kant te gaan staan en een lofzang op vroeger aan te heffen.

Dat onze Kerk moeilijke tijden doormaakt, erkende ook kardinaal Godfried Danneels onlangs in een lezing aan de universiteit van Tilburg. Hij vergeleek het met de ballingschap van het joodse volk, maar stelde tegelijk vast dat uitgerekend toen de profeten zowel de krachtigste als de tederste woorden vonden om over God te spreken. Ze deden dat met een gebroken hart en een nederige geest.

„Misschien hebben wij in het verleden te veel gedacht dat we alles op eigen kracht aankonden”, zei de kardinaal.

Het geloofwaardig maken van het christendom in onze geseculariseerde cultuur, noemde hij de grootste uitdaging voor de Kerk. „Vroeger kon ze daarvoor bogen op haar sociale, culturele en artistieke engagementen, maar dat is nu voorbij. Wat overblijft, is de figuur van Jezus. Hij is de Middelaar tussen God en mensheid”, benadrukte kardinaal Danneels. Te midden van de secularisatie en het cultuurrelativisme van deze tijd moet het christendom daarom de Blijde Boodschap uitdragen die Jezus in de Bergrede verkondigde. „Zodoende kan de Kerk niet anders dan drager zijn van hoop, want zonder hoop heeft de mens geen toekomst”, besloot de kardinaal.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Zich thuis voelen in onze Kerk

KERK & leven, 15 FEBRUARI 2012

Graag een reactie op sommige lezersbrieven over het reilen en zeilen in onze Kerk. We moeten een onderscheid maken tussen enerzijds de Kerk met een hoofdletter, het mystieke Lichaam van Christus, en anderzijds de kerk met een kleine letter: het instituut, de menselijke organisatie.

De eerste is de *Ecclesia Sancta*, de door Christus ingestelde Kerk met Petrus en zijn opvolgers als zichtbaar hoofd. Het is de Kerk aan wie Christus heeft beloofd dat Hij haar nooit zou verlaten.

De tweede echter wordt gevormd door mensen en menselijke organisaties, mensen met beperkingen en fouten, soms zelfs met ernstige beperkingen en ernstige fouten. Deze kerk, met een kleine letter, moeten wij, elk op onze manier en vanuit onze eigen plaats, trachten te verbeteren. Vaak kunnen wij dat alleen door ons gebed. Vergeet niet dat reeds onder de apostelen er een was die Christus driemaal verloochende en dat een ander Hem verraadde. Er is dus niets nieuws onder de zon.

Wanneer we ons realiseren dat Christus in zijn Kerk aanvult wat er door menselijke tekortkomingen aan ontbreekt, dan geloof ik dat mensen zich wel degelijk thuis kunnen voelen in de Kerk. De Kerk (hoofdletter) en ook de kerk (kleine letter) moeten we trachten te zien met de ogen van haar Stichter: „De poorten van het dodenrijk zullen haar er niet onder krijgen.” (Matteüs 16, 8)

Ook de fouten van haar leden, de fouten van binnenuit, horen tot de listen van Satan en tot die poorten van de hel. Wat niet wil zeggen dat we die fouten moeten goedkeuren of verdoezelen.

Christiane SONNEVILLE, Destelbergen

Demografische winter

KERK & leven, 8 FEBRUARI 2012

Lezer Jan Meddens levert kritiek op de inhoud van het boek *Handelen als christen in leven en wereld* van mgr. Léonard en op de recensie daarvan in *KERK & leven*. Zijn kritiek rammelt echter aan alle kanten. Enkele voorbeelden.

1. Een studie van Nobelprijswinnaar Christian de Duve zou moeten worden vernoemd als aanvulling op richtlijnen van de christelijke moraal. De Duve zou praktiserend katholiek zijn. Praktiserend? In een interview met het maandblad EOS van mei 2011 verklaart De Duve totaal niet gelovig te zijn. Hij is lang geleden van zijn geloof afgestapt. Veel gedegen christelijke moraal hoeft men in zijn boeken dus niet te verwachten.

2. Abortus zou uitsluitend een zaak van medici zijn en een aartsbisschop zou zijn opinie daarover niet mogen geven. Hoezo? We leven toch in een vrij land waar iedereen zijn gedachte mag zeggen. Ik vind juist dat de bisschoppen in ethische kwesties hun opinie duidelijk moeten laten horen. En als abortus alleen een zaak van

medici is, dan is een opgroeiende mens in de baarmoeder zowat te beschouwen als een hoopje cellen waarmee men naar goeddunken mag omspringen.

Het jongste boek van mgr. Léonard is helder en dikwijls recht voor de raap. Ik beveel het iedereen aan. Belangrijk is dat er wordt aangetoond dat de christelijke moraal geen 'oplijsting' is van wat mag en niet mag, maar dat ze filosofisch onderbouwd is en gebaseerd op de christelijke openbaring en geloofsleer. Bovendien heeft het boek een optimistische ondertoon, iets waar we tegenwoordig meer dan behoefte aan hebben.

Gilbert KNUYT, Bilzen

Celibaat

KERK & leven, 15 FEBRUARI 2012

Ik dank pastoor Baekelandt uit Oostwinkel om te verwoorden wat veel oudere priesters, die meerdere parochies moeten bedienen en hun taken niet meer aankunnen, denken of zeggen.

Om jonge priesters tot de rooms-katholieke Kerk toe te laten, moet er geen komma aan de Bijbel en/of het evangelie worden veranderd. Er hoeft ook geen tweedracht binnen de Kerk te komen, celibataire priesters mogen gerust blijven.

Waar blijven echter de jonge mannen van behoudsgezinde strekkingen om zich te laten screenen voor het priesterschap? Ondertussen zien oude kardinalen blijkbaar nog liever dat de Kerk implodeert, dan dat ze hun

eis voor het verplichte celibaat moeten loslaten. Nochtans is het samengaan van man en vrouw een wil van de Schepper!

Romain GHIJS, Zwalm

Zelfdoding

KERK & leven, 8 FEBRUARI 2012

Volgens Bert Claerhout moeten we meer investeren in de strijd tegen zelfdoding. Zelfdoding is evenwel geen nieuwe ziekte, maar de teloorgang van diep menselijke waarden. De vraag naar een verbreding van preventiecampagnes kan natuurlijk geen kwaad. Toch vraag ik me af of dat voldoende is. En of de reeds overbezette hulplijnen (lees: geestelijke gezondheidszorg onder welke vorm ook) de vraag van de noodlijdende nog kan dragen?

De niets ontziende 'maakbare' samenleving is vaak het doorgeefluik van een blind egocentrisme. Een mens raakt voor minder het noorden kwijt.

Veerle LORIAUX, Izegem

2010